

Paus Franciscus brengt een bezoek aan Loppiano, het eerste pilootstadje van de Focolarebeweging, op 10 mei e.k.

De paus zal er verwelkomd worden door Maria Voce, de huidige Presidente van de Focolarebeweging, en Mgr Meini, bisschop van Fiesole.

Een eerste reactie van Maria Voce toen ze het nieuws pas had vernomen: *“Het is een grote eer voor de beweging om een paus te ontvangen in een van onze focolarestadjes. Het is vooral een aansporing om op een intensere manier ons engagement te beleven: de wederzijdse liefde en de eenheid geworteld in het evangelie. We hopen dat de paus, bij zijn komst in Loppiano, dit leven van het evangelie zal aantreffen.”*

Het programma omvat een moment van gebed in de kerk die toegewijd is aan *Maria Theotokos*, waarna de paus de gemeenschap van het stadje ontmoet op het plein voor de kerk.

Het is niet de eerste keer dat hij zich tot Loppiano richt. Bij de viering van de 50ste verjaardag van Loppiano, op 6 oktober 2014, stuurde de paus een videoclip waarin hij de inwoners van het focolarestadje toewenste *“experten te worden in wederzijdse ontvankelijkheid en dialoog”*.

De focolarestadjes, een stukje post-conciliaire Kerk

Loppiano, het eerste focolarestadje, bestaat sedert 1964. Het ligt op de Toscaanse heuvels, dicht bij Firenze, op een terrein van 80 hectaren. Momenteel telt het 850 inwoners uit 65 landen uit de 5 werelddelen. Meer dan de helft van de inwoners verblijven daar permanent, terwijl anderen deelnemen aan een van de 12 internationale scholen met een verblijf van 6 tot 18 maanden. De internationale samenstelling van Loppiano maakt het stadje tot een laboratorium waar personen van verschillende leeftijd, sociale afkomst, traditie, cultuur en godsdienst samenleven.

Zie : en <http://www.loppiano.it> ,in het Engels en Italiaans.

Elk jaar ontvangt het *focolarestadje* duizenden bezoekers. In de loop der jaren hebben verschillende economische activiteiten vorm gekregen. Op die activiteiten steunt de economie van Loppiano. Het is een economie die rekening houdt met de behoeften van iedereen en elkeen uitnodigt om zijn professionele en persoonlijke capaciteiten ten dienste te stellen zodat een totale gemeenschap van goederen mogelijk is, zowel materieel als spiritueel.

In 2004 werd de kerk *Maria Theotokos* ingewijd. Deze kerk wordt voortaan als een heiligdom beschouwd en bevat eveneens een oecumenische kapel.

In 2006 startte het *bedrijvencentrum Lionello Bonfanti*, waar momenteel een twintigtal bedrijven zijn ondergebracht, die gerund worden volgens het principe van de *gemeenschapseconomie*. Dit bedrijvencentrum is een plaats waar ideeën en projecten worden uitgewisseld voor meer dan 200 ondernemingen in Italië die betrokken zijn bij de *gemeenschapseconomie* (meer dan 700 in heel de wereld; zie : <http://www.edc-online.org/en>).

Het is de bedoeling om gemeenschap en markt-economie samen te brengen en hiervoor de onderneming - basisstructuur van de moderne economie – in te zetten in overeenstemming met de waarden van het evangelie. Daardoor wordt het delen van de winsten mogelijk ten behoeve van mensen in de periferie van onze samenleving. Over heel de wereld zijn zeven bedrijvencentra van de *gemeenschapseconomie* ontstaan, waaronder dat van België dat de naam kreeg van *Solidar*.

Het Universitair Instituut Sophia is het meest recente project van de Focolarebeweging in Loppiano. Dit instituut werd in 2008 erkend door de Pauselijke Congregatie voor Katholieke Opvoeding. De studies omvatten een master van twee jaar in *Fundamenten en perspectieven van een cultuur van de eenheid* (vanuit de studie van de economische en politieke wetenschappen of de trinitaire ontologie) en een doctoraat dat hiermee overeenstemt. Het is een laboratorium van studie en samenleven gekenmerkt door een intensieve inter- en transdisciplinaire werkmethode. Tien jaar na de opening van deze faculteiten hebben 126 studenten een licentiaatstitel van het Instituut ontvangen en 15 behaalden een doctoraat. Piero Coda, de rector van dit instituut bevestigt: *“Deze jongeren hebben de instrumenten verworven om de hedendaagse realiteit te interpreteren en in een complexe en meervoudige wereld, die behoefte heeft aan mensen die bekwaam zijn om te dialogeren, protagonisten te worden van dialoog”*. Het nieuwe centrum voor onderzoek, vorming en dialoog *Sophia Global Studies*, streeft ernaar een plaats te worden waar de christelijke wijsheid en het menselijke kennis verwerven één geheel vormen.

(zie www.sophiauniversity.org/en)

Maquettes van een verenigde wereld

Grondleggers en auteurs van filosofische, ideologische of spirituele stromingen

droomden er reeds van een stadje te stichten dat in verschillende domeinen van het maatschappelijk leven hun visie zou weerspiegelen. Thomas More publiceert in 1516 *UTOPIA* waarin hij de onrechtvaardige samenleving van zijn tijd aanklaagt. La Pira, burgemeester van Firenze zegt in 1955 in een toespraak *Voor de verlossing van de steden van de hele wereld*, dat elke stad een *“stad is op de berg, een kandelaar die ertoe bestemd is het verloop van de geschiedenis te verlichten”*.

Zo was het ook voor Chiara Lubich, stichteres van de Focolarebeweging. Bij een bezoek aan de abdij van Einsiedeln (Zwitserland) in 1962, voelde ze intuïtief aan dat er kleine steden zouden ontstaan met huizen, scholen, ondernemingen waar de evangelische liefde gestalte zou krijgen naar het beeld van het hemelse Jerusalem, woonplaats van God onder de mensen.

De universele broederschap is precies het fundament van die stadjes die elk een eigen kenmerk hebben, dat overeenstemt met de omringende sociale realiteit:

- Ottmaring (in Duitsland) en Welwyn Garden City (Engeland): oecumene
- focolarestadjes in Brazilië waar de sociale gelijkheid wordt beklemtoond
- Tagaytay (Filippijnen) en Luminosa (USA): interreligieuze dialoog
- In Kameroen, Kenia en Ivoorkust : inculturatie

Deze *focolarestadjes* zijn een samenleving in het klein en tegelijk een vormings- en inspiratiecentrum waar gezinnen, alleenstaanden, jongeren, religieuzen en godgewijde leken, priesters, christenen van andere belijdenissen, en mensen met uiteenlopende levensbeschouwingen... in onderlinge verbondenheid leven. Ze zijn een spirituele oase waar het leven in gemeenschap bepaald wordt door de evangelische wet van de liefde.

De Mariapolis Vita (*focolarestadje* in België)

In België is in de jaren negentig, in Rotselaar (dichtbij Leuven), de *Mariapolis Vita* ontstaan. Het *focolarestadje* telt een 60-tal inwoners. Het is een plaats waar men tot rust kan komen, plaats geven aan het essentiële, de relatie met God en met de ander kan vinden of terugvinden. Een laboratorium van een cultuur van dialoog.

Op een halfuur van Brussel komen we in het beboste terrein van de *Middelberg*. Daar had professor P. Bouts (1900-1999), een priester gespecialiseerd in natuur- en voedingswetenschappen, het *Sint-Pauluscentrum* gebouwd met de bedoeling er kinderen en jongeren uit de hoofdstad op te vangen die behoefte hadden aan kalmte en gezonde lucht. In 1989 stelde hij zijn domein ter beschikking van de Focolarebeweging, opdat deze zijn werk zou verderzetten.

In korte tijd hebben enkele families, *focolarini* (mannen en vrouwen die zich aan God hebben toegewijd en die kleine leefgemeenschappen vormen die de naam krijgen van *focolares*), **priesters, religieuzen en jongeren** zich in het avontuur gegooid en ze spannen zich in om 24u op 24 het ideaal van eenheid van de Beweging concreet te beleven.

Het *focolarestadje*, een christengemeenschap waar de broederlijkheid gestalte krijgt, is een plaats van ontmoeting en herbronning open voor iedereen.

De *Mariapolis Vita* dankt haar naam aan **Vitaliano Bulletti** (1929-1979), een focolarino die medestichter is van de Beweging in België.

Het *Sint-Pauluscentrum* ontvangt elk jaar kinderen en jongeren voor bosklassen, bezinningsdagen, of een zomervakantie.

Het **bedrijvencentrum Solidar** (ontstaan in 2003 - op 2 km van de *Mariapolis Vita*) bestaat nu uit 7 ondernemingen die de *gemeenschapseconomie* beleven (een vorm van solidaire economie, zie www.solidar.be en www.edc-online.org). Het is in contact met 15 Belgische ondernemingen die in dezelfde geest werken.

Toen dit project van start ging werd het **meteen gesteund door de kerkelijke overheid**. Een sterke aanmoediging kwam van de toenmalige aartsbisschop, kardinaal Danneels. “*In de Noord-Europese landen, die een woestijn lijken op spiritueel vlak, zal uw project een teken zijn voor mensen die ‘dorsten’ naar een dergelijke spirituele realiteit*”.

Het centrum **Eenheid** werd ingehuldigd in 2005. Het is een ontmoetings- en vormingscentrum, dat ook toegankelijk is voor groepen die geen deel uitmaken van de focolarebeweging. In de

loop van een jaar ontvangt het centrum zowat 6000 personen. (<http://centrumeenheid.be>).

Burgemeester Dirk Claes van Rotselaar noemde het centrum “*een verrijking voor onze gemeente*”.

In dit centrum zijn er dagbijeenkomsten, vormingsweekends voor alle leeftijden, forums over verschillende actuele onderwerpen, en één of twee keer per jaar is er op de weide, waar ook tenten worden opgesteld, een feestelijke bijeenkomst voor 500-600 personen. Telkens zijn er deelnemers van verschillende culturen, talen en overtuigingen, afkomstig uit de drie taalgemeenschappen van ons land, in een vreugdevolle en broederlijke sfeer.

Het **artisanaal atelier *Riziki*** is een ontmoetingsplaats voor kinderen en jongeren.

De jongeren hebben in het Centrum ook een maandelijkse afspraak gelanceerd: ***Café à la Bonheur***, een avondbijeenkomst waar vrienden en kennissen samenkomen voor een gezellig samenzijn met een fris biertje!

Op bepaalde periodes komen er jongeren studeren en hun examens voorbereiden.

Er is ook een ruimte om de goederen die in gemeenschap gebracht worden uit te stallen (kleren, nuttige voorwerpen...): de ***FagotTOF***.

In de kapel van het Centrum *Eenheid* is er elke dag een eucharistieviering. Daar nemen ook bewoners uit de omgeving aan deel.